

บทที่ 1

บทนำ

โภคภัณฑ์เป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญ การศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาสาเหตุของการเกิดมะเร็งชนิดต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อมะเร็งที่สำคัญคือ ปัจจัยภายนอกร่างกาย ได้แก่ อาหาร และนิขนากการ และปัจจัยภายในร่างกาย ได้แก่ อายุ เพศ ลักษณะทางพันธุกรรม ดังนั้นงานวิจัยที่ทำการศึกษาเพื่อค้นหาอาหารที่มีผลต่อการเกิดมะเร็งในห้องปฏิบัติการ และการใช้สัตว์ทดลองจะช่วยสร้างข้อแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการเตรียม และการเลือกรับประทานอาหารที่เหมาะสมและปลอดภัยที่สุดเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งให้แก่ประชาชน

การศึกษาค้นคว้ามาอยู่มารับว่า อาหารเป็นปัจจัยที่สำคัญ และมีความสัมพันธ์กับการเกิดมะเร็งในมนุษย์ เนื่องจากอาหารบางชนิดมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็ง เช่น อาหารที่มีไขมันสูง มีสันไยอาหารน้อย อาหารเนื้อสัตว์ที่เติมสารใบชา หรือใบเครตเนื้อสัตว์ที่ปุงสุกมาก เป็นต้น ซึ่งรวมถึงการปนเปื้อนของอาหารจากสารก่อภัยพันธุ์ หรือ/และสารก่อมะเร็งที่เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการปุงอาหาร ได้แก่ โพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (polycyclic aromatic hydrocarbons หรือ PAH) และไฮเดอโรไซคลิกอะมีน (heterocyclic amines หรือ HCAs) (Gooderham และคณะ, 1996)

การศึกษาวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาหารและการเกิดมะเร็งในคน ได้แก่ การศึกษาผลของการรับประทานเนื้อสัตว์และไขมันที่มีต่อความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งลำไส้ใหญ่ ในหญิงชาวอเมริกัน จำนวน 88,751 คน อายุระหว่าง 34 – 59 ปี ระหว่างปี 1980 – 1986 พบว่า การรับประทานเนื้อสัตว์โดยเฉพาะเนื้อที่มีสีแดง ได้แก่ เนื้อวัว เนื้อหมู หรือเนื้อแกะมากขึ้น จะเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งลำไส้ใหญ่ (Willett และคณะ, 1990)

แมลงจัดเป็นแหล่งอาหารโปรดีน ไขมัน และธาตุอาหารอื่นๆ เช่นเดียวกับโปรดีนจากเนื้อสัตว์ (อุดมพร แพ่งนคร, 2534) และหลายประเทศได้นำแมลงมาปุ่งเป็นอาหาร ได้แก่ อินเดีย พม่า พิลippines ลาว อินโดนีเซีย เม็กซิโก และปาปัวนิวกินี สำหรับประเทศไทยมีการบริโภคแมลงเป็นอาหารเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พงศ์ธร สังฆ์เผือก และประภาศรี ภูวเสนียร, 1983) ปัจจุบันการบริโภคแมลงท่องเที่ยวของคนไทย และคนต่างด้าวมีเพิ่มขึ้น เนื่องจากเห็นเป็นของแปลก ให้ความรู้สึกและรสชาติแปลกใหม่ในการรับประทาน นอกจากนี้ เนื้อแมลงมีความแตกต่างจากเนื้อวัว เนื้อหมู เนื้อไก่ และเนื้อปลา เนื่องจากเนื้อแมลงประกอบด้วยกล้ามเนื้อเรียบ (กัณฑ์วีร์ วิวัฒน์พาณิชย์, 2542) เลือดของแมลงอาจไม่มีสี หรือมีสีน้ำเงินอ่อน เพราะสีไม่ขยายในชีวีมองแดงเป็นองค์ประกอบ (ปรีชา และนงลักษณ์ สุวรรณพินิจ, 2537) และมี

เปลือกแข็งหุ้มลำตัว ประกอบด้วยชั้นคิวติเคิล (cuticle) ชั้นมีโคติน (chitin) เป็นองค์ประกอบสำคัญ (เพ็ญสุข เต่าทอง, 2526) และจากการวิจัยที่มีการศึกษาถูกอกลายพันธุ์ในอาหารโปรดีนที่มีการศึกษาในต่างประเทศนั้น สรุปว่าทำการศึกษาในเนื้อวัว เนื้อหมู เนื้อไก่ และปลาซึ่งไม่มีการศึกษาใดที่ทำการศึกษาในแมลง นอกจากนี้ในไตรชีงพบได้ในเนื้อสัตว์หมักต่างๆ ได้แก่ แหนม กุนเชียง ไส้กรอก เป็นต้น ได้ถูกใช้เพื่อยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อแบคทีเรีย *Clostridium botulinum* ซึ่งสร้างสารพิษที่ร้ายแรงมากคือ บอทูลิน (botulin) (นิธิยา รัตนานนท์ และวิบูลย์ รัตนานนท์, 2543) รวมถึงในเตอร์ชีงพบได้ในผัก ผลไม้จากการใช้ปุ๋ยในเตอร์ที่สามารถริดิวส์ไปเป็นในไตรชาได้โดยแบคทีเรียในช่องปากของมนุษย์ (Mirvish, 1975) ด้วย

การศึกษาของสถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ในไตรชาเมื่อทำปฏิกริยากับอาหาร ยา และวัตถุเจือปนอาหารต่างๆ มักจะเกิดสารก่อกลายพันธุ์ที่มีฤทธิ์โดยตรงขึ้น (แก้ว กังสดาลholm, 2537) จึงมีความเป็นไปได้ที่ประชาชนมีโอกาสรับประทานแมลงทดสอบร่วมกับอาหารที่มีในไตรชา หรือในเตอร์ และเนื่องจากมีการศึกษาผลของเส้นใยอาหารต่อการเกิดมะเร็งกระเพาะอาหาร (Moller และคณะ, 1988; Hamis และคณะ, 1993) และการศึกษาผลของเส้นใยต่างๆ ในการจับในไตรชาและสารก่อกลายพันธุ์มาตรฐาน ทำให้พบว่าเส้นใยชนิดต่างๆ สามารถจับกับในไตรชา และลดการเกิดสารก่อกลายพันธุ์ที่เข้าทดสอบได้ (ประภาศรี เลาเวชวนิช, 2537; พรพวรรณ วุฒิกรรณิชย์, 2539) ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถูกอกลายพันธุ์ของสารสกัดจากแมลงทดสอบที่รับประทานได้ 10 ชนิด เมื่อทำปฏิกริยากับในไตรชา และพิจารณาผลของเส้นใยอาหารที่สกัดจากใบต่ำลึ่งต่อฤทธิ์ก่อกลายพันธุ์ ตลอดจนความสามารถของไข่อาหารในการยับยั้งการเกิดสารก่อกลายพันธุ์ของสารสกัดจากแมลงทดสอบ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความเสี่ยงในการก่อกลายพันธุ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการรับประทานแมลงทดสอบร่วมกับอาหารที่มีในไตรชา และบทบาทของไข่อาหารในการป้องกันการเกิดมะเร็งกระเพาะอาหาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถูกต้องโดยพันธุ์ของสารสกัดจากแมลงทอตี่รับประทานได้บางชนิด เมื่อทำปฏิกริยากับในไตรา และศักยภาพของเส้นใยอาหารที่สกัดจากใบคำลึงต่อฤทธิ์ของกล้ายพันธุ์ และการเกิดสารก่อภัยพันธุ์ของสารสกัดจากแมลงทอบางชนิดเมื่อทำปฏิกริยา กับในไตรา ใน สภาวะที่เป็นกรด (พีเอช 3 - 3.5)

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. ศึกษาถูกต้องโดยพันธุ์ของสารสกัดจากแมลงทอตี่รับประทานได้ 10 ชนิด
2. ศึกษาถูกต้องโดยพันธุ์ของสารสกัดจากแมลงทอตี่รับประทานได้ 10 ชนิด เมื่อทำปฏิกริยา กับในไตรา
3. ศึกษาผลของเส้นใยอาหารที่สกัดจากใบคำลึงต่อฤทธิ์ของกล้ายพันธุ์ และการเกิดสารก่อภัยพันธุ์ของสารสกัดจากแมลงทอตี่รับประทานได้บางชนิด เมื่อทำปฏิกริยา กับในไตรา ใน สภาวะที่เป็นกรด (พีเอช 3 - 3.5)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย